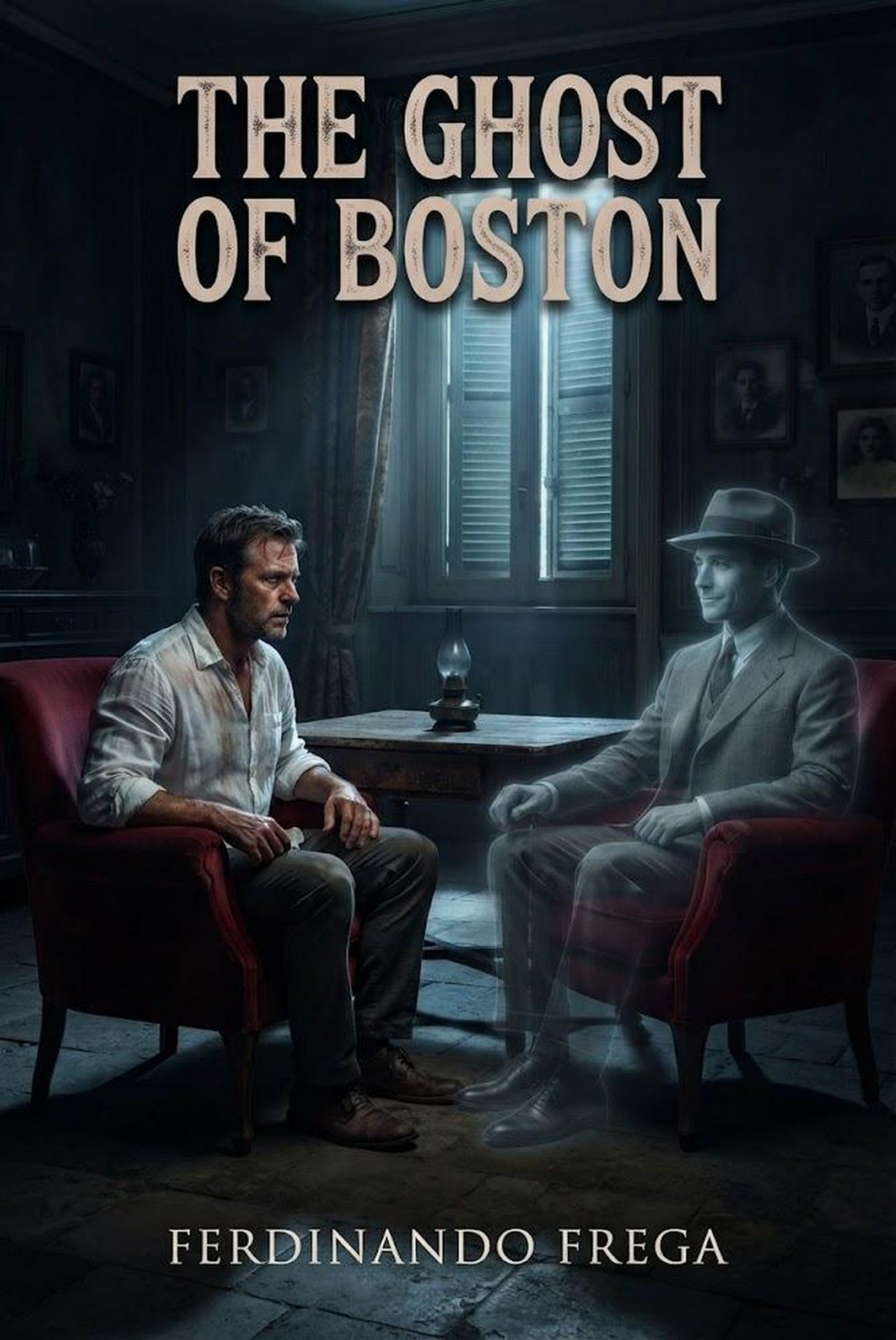
THE GHOST
OF BOSTON
FERDINANDO FREGA

BOSTON దెయ్యం

THE SYSTEM · 12

మీ జీవితంలోని చివరి రెండు సంవత్సరాల గురించి మాట్లాడేటప్పుడు, మీరు కేవలం ఒక ఆరంభాన్నీ ఒక ముగింపునూ తిరిగి గుర్తుచేసుకోవడం లేదు. తిరిగి వెళ్లే దారి లేని ఒక విరిగిపోయే బిందువును మీరు వర్ణిస్తున్నారు, అక్కడ మిగిలేది విధి ఒక్కటే, అచ్చం నాది లాగే.

అది దాదాపు ఒక మంత్రంలా మారిపోయింది. మీరు ఎవరని ఎవరైనా ఆశ్చర్యపోయినప్పుడల్లా, సమాధానం సహజంగా వచ్చేది, చాలామందికి పరిచితమైనది, కానీ నిజంగా అర్థం చేసుకున్నది కొద్దిమంది మాత్రమే.

ఉంటారని ఎవరూ ఊహించని ఒక వ్యక్తి మాత్రమే కావడం, అయినా మీరు అక్కడే ఉండటం. మనిద్దరిదీ ఒకే పేరు.

ఆ ఉనికికి మొదటి నిజమైన సాక్షి నా కూతురు Giorgia, ఇరవై మూడు సంవత్సరాలు, కాళ్లలో పాక్షిక పక్షవాతంతో జీవిస్తోంది, ఆలస్యమైన ప్రసవం వల్ల, బహుశా తగినంత శ్రద్ధ లేకపోవడం వల్ల, పుట్టుకతో వచ్చిన ఒక కానుక.

ఆమె కోపమే నా సవాలుగా మారింది, ఒకప్పుడు నేను మా అమ్మ సమాధి మీద వదిలి వచ్చిన అదే కోపం, తర్వాత ఆమెలో మళ్లీ కనిపించింది. నన్ను సవాలు చేసే, నన్ను నిలదీసే, నా ప్రవర్తనలో తనకు చిరాకు తెప్పించే ప్రతిదీ నాకు చెప్పే ఏ అవకాశాన్నీ ఆమె ఎప్పుడూ వదులుకోలేదు. ఆమెను పెంచింది ఆమె తల్లి, ఒక సాధారణమైన, చదువుకున్న స్త్రీ, దానికి తోడు సమాజం అంగీకరించిన చట్రంలో పరిపూర్ణంగా ఇమిడిపోయిన విశ్వవిద్యాలయ పట్టభద్రురాలు అనే అదనపు చిక్కు కూడా.

అదే వారి సాధారణ జీవితం. నేను ఎప్పుడూ పక్కన పెట్టి, నా జీవితం నుంచి దూరంగా ఉంచింది సరిగ్గా అదే.

నా కుటుంబంలోని ఆ ఇద్దరు స్త్రీలతో వాదించడంలో అర్థం లేదు. నేను ఎప్పటికీ గెలవను. వారు సరైనవారని కాదు, స్వభావం వల్ల. ఓడిపోవడం నాకు ఎప్పుడూ ఇష్టం. ఆ విషయం వారికి ఎప్పుడూ తెలియదు.

అది ఊపిరాడనివ్వని ఒక ఆగస్టు రాత్రి. నేను రాత్రి భోజనం మానేశాను, సాన్నిహిత్యాన్నీ ఆహారాన్నీ రెండింటినీ నేను జయించానని నాకు నేనే నిరూపించుకునే మరో పద్ధతి, అప్పుడే ఒక పదునైన శబ్దం నన్ను నిద్రలేపింది.

అది కుక్క అనుకున్నాను, నా అమెరికన్ లాబ్రడార్, అలాంటి శబ్దానికి తార్కికంగా ఉన్న ఏకైక మూలం. కానీ నేను పొరబడ్డాను.

నేను భోజనాల గదికి చేరుకున్నప్పుడు, ఎర్రటి కుర్చీలో తన అరనవ్వుతో కూర్చుని ఉన్న అతన్ని చూశాను.

నాకు అతను తెలుసు.

అది Boston దెయ్యం.

గది అవతలి నుంచి ఒక పాత స్నేహితుడిలా నన్ను పలకరించి, వెంటనే సౌదీ Calabria కు ప్రయాణం చేయాల్సి వచ్చిందని ఫిర్యాదు చేశాడు. నలభై ఐదు డిగ్రీల సెల్సియస్ అతనికి కూడా మితిమీరినదే, Maine లోని చల్లని తీరాలను వదిలి రావాల్సి రావడం అతని మనసును ఏమాత్రం మెరుగుపరచలేదు.

Gillettenarrative లోని కల్పనా విభాగంలో నేను ప్రచురించిన మూడు కథలను అతను నాకు గుర్తుచేశాడు. “హస్తసాముద్రికుడు” అతని సహోద్యోగుల్లో చాలామందిని నవ్వించిందని, వారిలో కొందరు అదంతా ఎప్పుడు జరిగిందని ఆలోచిస్తున్నారని చెప్పాడు.

తదుపరి భాగం రాయాలనే కోరిక నాకు లేదు, కాబట్టి అతనికి భరోసా ఇచ్చిన తర్వాత, నా ఇంటికి ఏమి తీసుకొచ్చిందని అడిగాను.

“నేను వేరే కారణంతో వచ్చాను,” అని అతను జవాబిచ్చాడు.

ఆ కలయిక స్వభావం ఆధ్యాత్మికమైనది కాదు, మాయాజాలానిది కాదు, రహస్య విద్యలది కాదు, సంపాదకీయమైనది కాదు, సాహిత్యపరమైనది కాదు, ఆర్థికమైనదీ కాదు. P&G లో ఎవరితోనూ అతనికి ఒప్పందాలు లేవు. అతను కేవలం నా సొంత కథను నాకు చెప్పాలనుకున్నాడు, నేను ఎవరినో వివరించాలనుకున్నాడు, నాకు తెలియని నాలోని భాగాన్ని బయటపెట్టాలనుకున్నాడు.

చర్చ మానవశాస్త్రం వైపో, వంశావళి వైపో, స్త్రీ వైద్యం వైపో మళ్లితే, నేను ఒక్క పైసా కూడా చెల్లించనని స్పష్టం చేశాను. దేనికీ చందా కట్టను. నేను ఏదైనా ఉన్నత కులానికో, ఏదో పురాతన వంశానికో చెందినవాణ్ణా అని తెలుసుకోవాల్సిన అవసరం నాకు లేదు.

నేను ఇప్పటికే ఏమిటో అదిగా ఉండటమే సరిపోతుందనిపించింది.

“నీ పూర్వీకుడు జార్జియన్,” అన్నాడు అతను. “చాలా కాలంగా రష్యన్లతో ఉద్రిక్తతలో జీవించిన ఒక జాతి. గంభీరమైన, ఖచ్చితమైన మనుషులు. యుద్ధోన్మాదులు కాదు. కేవలం జీవితాన్ని ప్రేమించేవారు.”

“నీకు స్వాగతం,” అని నేను జవాబిచ్చాను. “ఇప్పుడు కథ ఆసక్తికరంగా మారుతోంది.”

“నువ్వు నిజంగా ఒక అద్భుతమైన ముండాకొడుకువి, Bladefrega,” అన్నాడు ఆ దెయ్యం. “నీ మూలాల గురించి నువ్వు రాసిన దానిలో కొంత నిజం ఉంది. నిన్ను ఎప్పుడూ నడిపించే అదే సహజ జ్ఞానం. కానీ నీకు తెలియదు కాబట్టి నువ్వు ఎప్పటికీ రాయలేకపోయిన దాన్ని ఇప్పుడు నేను నీకు చెప్పబోతున్నాను.”

అతను ఇంకో ఎర్రటి కుర్చీ వైపు చూపించాడు.

“కూర్చో. ఇక్కడ జ్యోతిష్కుడు ఎవరూ లేరు. మనం ఒంటరిగా ఉన్నాం. ఒకరినొకరు సరిగ్గా చూసుకుందాం, ఒకరినొకరు ఇంకొంచెం బాగా అర్థం చేసుకుందాం.”

Ferdinando Frega
Gillette Man ⚔️